

skal gaa længere end til $\frac{1}{10}$ af Vurderingssummen med den ikke amortisable Del af Laanet.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) rettede et Par Spørgsmaal til mig som Ordfører for Udvalget, nemlig hvorfor man ikke har taget Hensyn til hans Henstilling angaaende Nr. 3 og 4 i Lovforslagets § 1. I den Anledning maa jeg maaſte tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Nr. 3 i Lovforslagets § 1 gaar ud paa, at man kan beregne det solidariske Ansvar for et Laan af en Serie eller Afdeling med 10 pCt. af Restgælden, naar Laanet ydes med Prioritet derefter af en anden Serie eller Afdeling i samme Forening, og det ærede Medlem anker over, at man ikke vil bruge den samme Beregning, naar Laanet optages i en anden Forening. Han siger, at det er dog unaturligt at indrette det saaledes, at Manden bliver skovsbunden. Jeg vil ærlig talt sige, at Forslaget er ikke rationelt, som det her foreligger, og der er noget meget sandt i den Indvending, som blev gjort; men praktisk set er Bestemmelsen rigtig. Forholdet er nemlig dette, at man kan ikke ret vel forsvare at gøre det let at gaa ind i andre Kreditforeninger med et sekundært Laan efter et Laan i en Kreditforening, hvortil Pantet allerede er prioriteret. Ærede Medlemmer ville let se, hvilke Kollisioner der kunne opstaa deraf. Der kan let opstaa den Kollision, at den Kreditforening, som har faaet den sidste Prioritet, strider til at forauktionere Pantet, gør Udlæg og foretager Tvangsauktion, og der kan da blive Tale om, at den for at redde sin Prioritet bliver nødsaget til at overtage Pantet og derved bliver Debitor til den Kreditforening, der har den første Prioritet. Saadanne Kollisioner maa man holde Kreditforeningerne ude fra. Jeg antager, at det er et saadant praktisk Hensyn, der har gjort, at man har optaget en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, som i og for sig anbefaler sig derved, at naar det sekundære Laan optages i samme Forening som det tidligere Laan, er det meget lettere for vedkommende Direktion at have nøje Kundskab om Pantet. Man vil aldrig eller saa godt som aldrig kunne optage et Laan i den Serie, hvortil man allerede har et Laan, medmindre det er nedbragt betydeligt, f. Eks. fra 40,000 Kr. til 30,000 Kr. Man vil ikke kunne gøre det paa Grund af Reglen om det solidariske Ansvar, som skal beregnes til $\frac{1}{10}$ af den oprindelige Laanesum, og det har sin store Ulempe. Det er da meget naturligt, at man søger at raade Bod derpaa og lader en Mand saa Tillegslaan i samme Forening, fordi det er den samme Direktion

der varetager de ældres og de yngres særlige Interesser, og som nu skal bevilge Laanet efter i en lang Mærce at have set, hvorledes Forholdene ved Ejendommen ere. Det stiller sig da ganske anderledes, end naar han skal tage Laanet i en anden Forening. Dertil kommer endelig, hvad der ikke er uden Betydning, at det sekundære Laan i Reglen vil være lille, og at det derfor vil være unaturligt, at Debitor for dets Vedkommende gaar over i en anden Forening. Det rimelige er, at han bliver i den Forening, hvor han har faaet det første Laan.

Med Hensyn til Nr. 4 i Lovforslagets § 1 gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger, som den ærede Minister for Stortveden allerede har indsegaet. Jeg skal med Hensyn dertil kun tilføje, at der er noget rigtigt i den Betragtning, at der maa ske en Amortisation af et Antal af Kasseobligationerne, som de falder, der delvis svarer til Værdien af de overtagne Ejendomme. Det er nemlig klart, at det maa komme til at gaa ud over Reserverfonden. En Kreditforening ligger altid inde med en stor Del af Foreningens egne Obligationer. Bliver der nu Tale om at overtage en enkelt Ejendom, og saa nogle Obligationer skulle amortiseres, saa tilintetgør man ganske simpelt en tilsvarende Del af Reserverfondens Obligationer. I en kortere Tid og over for enkelte Ejendomme, har det ikke nogen videre Betydning. Men der kan tænkes andre Forhold, hvor det vil være i høj Grad anbefalelsesværdigt at have en Bestemmelse som denne. Det er noget, der ikke hører til Umulighederne, at en Kreditforening kan komme til i Løbet af et Aar at overtage 50 Ejendomme. Hidtil have vi ikke haft saadanne Tider, men de kunne komme. Man kan meget godt have taget betydelig fejl ved Vurderingen og Laanets Størrelse. Sætter man, at man har Ejendomme, der ere vurderede til 100,000, og tænker man sig, at der f. Eks. er laant Halvdelen, 50,000, i hver, vil § 1 Nr. 4 medføre, at der ikke kan blive indestaende mere end 30,000 af de 50,000. Man skal altsaa, naar man kommer til at overtage Ejendommen, annullere 20,000 i Obligationer. For en enkelt Ejendom er det ikke noget videre, men hvis man overtager 50 Ejendomme i et Aar, betyder det, at der af Reserverfondens Midler skal tilintetgøres 1 Million Kr. Og hvad vil det sige? Man begynder at blive opmærksom paa, at den vedkommende Serie maaſte ikke er saa stærk og solid, som den skulde være, man faar Øjnene op for, at man maa passe nøjere paa, og det medfører igen andre fornuftige administrative Foranstaltninger. Det med-